

DE PEDAGOOG 03

UITGAVE VAN DE NVO - JAARGANG 16 - JULI 2015

Van wie is deze school?

Leven met een
beperking: participatie
of uitsluiting?

Familie-mediator
helpt kinderen bij
vechtscheidingen

Patti Valkenburg
en Niels Baas over
cyberpesten

De casus van Maaïke,
haar moeder en oma

‘Op dag drie zag ik een kleine glimlach’

Jesper van Dam

Marieke Beentjes

Orthopedagoog-generalist Marieke Beentjes (30) vindt ‘moeilijke kinderen, met een extra verhaal’ het leukst. Samen met haar collega, bewegingsagoog Jesper van Dam, startte ze een eigen praktijk om leerlingen met gedragsproblemen weer gelukkig te maken: BOCS.

“Kinderen met gedragsproblemen zijn eerlijk en rauw”, vindt NVO-lid Marieke Beentjes. “Als ze goed varen op jouw vertrouwen krijg je veel van ze terug.”

Ze werkte eerst als leerkracht en later als orthopedagoog op SBO de Evenaar in Nieuwegein. “Daar kreeg ik de stoute kinderen aan mijn bureau waar de leerkracht even niks meer mee kon. Veel meer dan een time out was het niet, er zat geen gedegen plan achter. Diezelfde kinderen zaten bij Jesper boos op de bank in de gymzaal.”

Samen maakten ze een plan om leerlingen echt te helpen. De pijlers: Begeleiding, Ondersteuning, Coaching, School; oftewel BOCS. Ouders krijgen veel steun bij de opvoeding en kunnen altijd het speciale BOCS-klasje binnenstappen. Leerkrachten kunnen daar de kunst van het lesgeven aan een zogenaamde probleemgroep afkijken. Drie jaar na de start heeft BOCS inmiddels een regiofunctie.

Ware ik

“Met de start van Passend Onderwijs komen er vooral kinderen die al lang thuis zitten”, zegt

Marieke Beentjes. “Ze hebben veel gezien aan zorg en hulpverlening. Hun ouders zitten met de handen in het haar. De eerste twee weken kijken we niet in het dossier. We willen kinderen als een onbeschreven blad bekijken: wat is hun ware ik?”

Ze moet denken aan Nigel, negen jaar, een lange blonde pony als een gordijn voor zijn ogen. School kon hem niet meer aan. Hij zat drie maanden thuis, werd onderzocht en kreeg de diagnose klassiek autisme. Nigel moest naar een gespecialiseerde cluster-4 school, maar bij de intake liep het al mis. “Zijn ouders kregen hem niet eens de auto uit. Dan ging hij schreeuwen, slaan en schoppen. Waarop de cluster-4 school aangaf: in zulk agressief gedrag zijn wij niet gespecialiseerd. Maar zijn ouders vonden Nigel juist het tegenovergestelde van agressief. Na heel wat telefoontjes kwamen ze bij ons.”

Angst

De eerste dagen waren een hel. “Voor iedereen”, zegt Marieke Beentjes. “Nigel is opgehaald uit de auto, heeft eerst uren gekrijst. Later durfde hij heel even de BOCS-klas in om - tussen zijn haren door - te zien waar hij terecht kwam. Op dag drie zag ik een kleine glimlach. Daar schrok hij zelf van en hij keek meteen weer boos.”

Ze ontdekten dat Nigel's boosheid een andere oorzaak had: angst. “Zijn ouders herkenden deze angst,

moeder moest huilen. Als kind was ze zelf doodsbang geweest en later durfde ze lang de deur niet uit. Dat verhaal durfde ze toen pas te vertellen.”

Nigel is inmiddels terug naar zijn oude, reguliere basisschool. Leerkrachten en ouders hebben veel geleerd over de juiste aanpak. “Hij zit nu lekker in zijn vel. Volgens zijn moeder is hij tien centimeter gegroeid in vijf maanden. Vroeger mocht niemand hem aanraken, nu kun je zelfs met hem stoeien. En voor zijn mooie ogen, hangt nog maar één haarlok. Kijk, daar doe je het voor.”

Nigel is een gefingeerde naam

www.bocs-nieuwegein.nl

Annemiek Haalboom

‘We willen kinderen als een onbeschreven blad bekijken: wat is hun ware ik?’